

Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Jeg vil ogsaa begynde med at rette en Tak til dette ærede Medlem for hans uforbeholdne og klare Tale. Han stak ikke noget under Stolen, men sagde, at han var en bestemt og afgjort Modstander af dette Lovforslag, som var slet baade i sit Anlæg og i sine Virkninger, og som var af kulturfjendtlig Art. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han og hans Parti heller ikke vilde være med til at forhandle om denne stykkevisse Forbedring af de finansielle Forhold; han maatte kræve, at vi fik en hel og fuld Finansplan. For saa vidt er der jo ikke nogen videre Anledning til at opholde mig ved de Udtalelser eller den Kritik, som det ærede Medlem fremsatte. Naar det ærede Medlem er en absolut og afgjort Modstander af dette Forslag, ikke i nogen Henseende vil være med til at fremme det, ja, egentlig talt ikke engang vil forhandle om det, er der jo ikke megen Grund til at imødegaa det ærede Medlem. Men desuagtet vil jeg gerne opholde mig nogle Øjeblikke ved nogle enkelte Paastande, det ærede Medlem fremførte, fordi det forekommer mig, at det kan tjene til i nogen Maade at belyse adskillige af de Omraader, han berørte.

Det ærede Medlem udtalte, at da Finansloven var til første Behandling her i Tinget, skimtede man ligesom i taagede Omrids, at der skulde komme et Lovforslag om forhøjede Jernbanetakster. Nej, deri har det ærede Medlem ikke Ret, man skimtede slet ikke i taagede Omrids noget af dette, thi det fremtraadte i det fulde, klare Dagslys gennem Udtalelser af Finansministeren og mig, at det maatte vi tage Sigte paa og komme til. Der fremkom fra adskillige af dette høje Tings Medlemmer Udtalelser i samme Retning, og baade Finansministeren og jeg sluttede os til disse Udtalelser og udtalte os bestemt for, at vi maatte komme til Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Nu foreligger der et saadant Forslag. Det var som sagt ikke i dunkle eller taagede Omrids, man skimtede det, uden for saa vidt man den Gang ikke kunde sige, hvad et saadant Forslag maatte komme til at indeholde, men det var klart, at det maatte komme, det fremgik tydeligt af Forhandlingerne. Det ærede

Medlem vilde ikke have, at dette Lovforslag skulde kaldes en Indtægtslov, nej, han vilde, at det skulde kaldes en Skatte- lov. I Tyskland og i flere andre Lande, sagde det ærede Medlem, kaldte man Jernbanetaksterne Skatter, det er Skatter, og saaledes skulle de ogsaa kaldes her. Jeg vil derom sige, at jeg er enig med min ærede Kollega Finansministeren, naar han forleden Dag sagde, at det ikke er nogen Skat, man her vil paalægge, det kan det først blive i det Øjeblik, den Indtægt, man faar af Statsbanerne ved Taksterne, er tvungen saa højt op, at Renten af Anlægskapitalen bliver større end den normale. I saa Tilfælde bliver Loven om Jernbanetaksterne en Skattelov, men ikke før. Jeg holder altsaa paa ligesom min ærede Kollega, at her er kun Tale om en Indtægtslov.

Det ærede Medlem beskæftigede sig saa med Statsbanernes Status. Den burde rettes, idet den var fejlagtig opstillet, det ærede Medlem mente, der burde foretages en meget betydelig Nedskrivning af Statsbanernes Anlægskapital. Jeg skal ikke være uenig med det ærede Medlem i, at det muligt kan blive nødvendigt, og at man, hvis man vilde gaa til en betydelig ændret Opstilling af Statsbanernes Budget, kunde finde det rimeligt da ogsaa at gaa til nogen Nedskrivning af Anlægskapitalen. Men naar det ærede Medlem henviste til, at der fandtes adskillige Bevillinger paa Statsbanernes Budget, som man krævede, at de, der køre paa Jernbanen, skulle forrente til evig Tid, og deriblandt nævnede en Bevilling, som i sin Tid blev givet til Aarhusudstillingen, saa er det ærede Medlem der fuldstændig paa Vildspor. Sagen forholder sig nemlig saaledes, at af den Sum, som blev bevilget til Aarhusudstillingen, var der 177,000 Kr., som blev benyttede til Foretagelse af Jordarbejder, der kunde udgøre et Led i den nye Banegaardsplan, som der er Tale om at gennemføre; altsaa hvis man i Fremtiden, hvad der vil ske tidligere eller senere, gaar til at opføre en ny Banegaard i Aarhus, vil der paa dette Anlæg kunne spares 177,000 Kr., fordi der i Anledning af Udstillingen blev foretaget Arbejder for denne Sum. Det er derfor med fuld Ret, at denne Sum staar opført paa Regnskabet, og hvis det ærede Medlem vil se efter i Tidenden